

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 92/11
v Luxemburgu 15. septembra 2011

Rozsudok v spojených veciach C-483/09 a C-1/10,
Gueye a Salmerón Sánchez

Právo Únie nebráni tomu, aby sa obligatórne opatrenie zákazu priblíženia sa k obeti uložilo vo všetkých prípadoch domáceho násillia, a to aj napriek tomu, že obeť si želá obnoviť spolužitie s páchatel'om

Cieľom tohto trestnoprávneho ochranného opatrenia proti domácemu násilliu je chrániť nielen záujmy obete, ale aj všeobecné záujmy spoločnosti

V prípade týrania blízkej osoby v rodinnom prostredí sú španielske sudy povinné uložiť trestné sankcie a vo všetkých prípadoch obligatórny trest zákazu priblíženia sa páchatel'a násilného konania k obeti. Toto opatrenie zákazu priblíženia sa k obeti počas určitej minimálnej doby je určené na jej ochranu. Samotným nedodržaním tohto opatrenia dochádza k spáchaniu trestného činu.

Gueye a Salmerón Sánchez boli odsúdení za týranie svojich partneriek. Okrem iných trestov im bol uložený trest zákazu priblíženia sa k obeti alebo styku s obeťou, a to v prvom prípade počas 17 mesiacov a v druhom prípade počas 16 mesiacov. Krátko po svojom odsúdení s partnerkami na ich žiadosť obnovili spolužitie. Za nedodržanie opatrenia zákazu priblíženia sa k obeti boli zadržaní a odsúdení. Proti svojmu odsúdeniu podali obaja odvolanie na Audiencia Provincial de Tarragona (Španielsko). S podporou svojich partneriek obaja odsúdení tvrdia, že obnovením spolužitia na základe slobodnej vôle ich partneriek nedošlo k spáchaniu trestného činu nedodržania trestu zákazu priblíženia sa k obeti.

Za týchto okolností chce Audiencia Provincial de Tarragona v podstate vedieť, či rámcové rozhodnutie o postavení obetí v trestnom konaní¹ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade týrania blízkej osoby stanovuje, že trestné sudy sú povinné uložiť páchatel'ovi násilného konania opatrenie zákazu priblíženia sa k obeti, hoci samotné obeť namietajú proti aplikácii tohto trestu a želajú si obnoviť spolužitie s páchatel'om.

Súdny dvor **v dnešnom rozsudku spresňuje**, že rámcové rozhodnutie neobsahuje nijaké ustanovenie o druhoch trestov ani ich výške, ktoré musia členské štáty zaviesť do svojich právnych predpisov na účely ukladania trestov za trestné činy. Cieľom **rámcového rozhodnutia je zabezpečiť, aby sa obeť mohla primeraným spôsobom skutočne zúčastniť na trestnom konaní**, pričom jej na tento účel priznáva niektoré procesné práva (najmä právo byť vypočutý a právo predložiť dôkazy). **Vzhľadom na tento cieľ** Súdny dvor uzavrel, **že z rámcového rozhodnutia nevyplýva, že by proti názoru obete nebolo možné uložiť takú sankciu zákazu priblíženia sa k obeti, akou je predmetná sankcia vo veci samej**.

Súdny dvor ďalej **preskúmal rozsah práva byť vypočutý, priznaného obeti rámcovým rozhodnutím, a jeho účinky na tresty uložené páchatel'ovi trestných činov**.

V tejto súvislosti Súdny dvor spresňuje, že hoci právo byť vypočutý musí obeť poskytnúť okrem možnosti objektívnym spôsobom opísať priebeh skutku aj možnosť vyjadriť svoj názor, nepriznáva jej právo na výber druhu trestov, ktorý hrozí páchatel'om trestných činov podľa pravidiel vnútroštátneho trestného práva, ani právo stanoviť výšku týchto trestov. Trestnoprávna ochrana

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Ú. v. ES L 82, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 72).

proti domácemu násiliu, ktorú členský štát zabezpečuje výkonom represívnej moci, chráni nielen tie záujmy obete, ktorých je nositeľom, ale aj iné, všeobecnejšie záujmy spoločnosti. Súdny dvor dospel k záveru, že **právo byť vypočutý, priznané obeti rámcovým rozhodnutím, nebráni tomu, aby vnútroštátny zákonodarca stanovil obligatórne tresty v minimálnej dĺžke**, najmä vtedy, keď je potrebné zohľadniť iné záujmy, než sú záujmy obete.

Preto Súdny dvor dospel k záveru, že rámcové rozhodnutie nebráni tomu, aby sa obligatórny trest zákazu priblíženia sa k obeti počas minimálnej doby, ktorý stanovuje trestné právo členského štátu ako vedľajší trest, uložil páchateľovi, ktorý sa dopustil násilného konania v rodinnom prostredí, hoci proti aplikácii tohto trestu namietajú samotné jeho obete.

Na záver Súdny dvor spresňuje, že rámcové rozhodnutie oprávňuje členské štáty v súvislosti s osobitnou kategóriou trestných činov spáchaných v rodinnom prostredí vylúčiť použitie mediácie vo všetkých trestných konaniach týkajúcich sa týchto trestných činov.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106